

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. С.З., 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Даниела М. Калчева
като разгледа докладваното от Трифон Ив. Минчев Търговско дело № 20215500901119 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.432, ал.1, във вр. с чл.380 КЗ и чл.86 ЗЗД.

Образувано по искова молба от Д. Ф. М., ЕГН *****, с адрес: с. Д., общ. С.З.** срещу З. „О. - З.” АД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.*** с цена на исковете: 40 000 лева - обезщетение за неимуществени вреди и 1407.30 лева - обезщетение за имуществени вреди.

В исковата молба са изложени обстоятелства, че ищцата, като пътник в автобус с регистрационен № ***, движещ се по линия № 64, собственост на „Т. А. П.“ ЕООД - гр. С.З., е пострадала при ПТП на 09.10.2019 г., настъпило в гр. С.З. при пътен възел между *** и ул. ***. Твърди се, че поради неспазване правилата за движение, водачът на автобуса блъска намиращия се пред него автомобил Дачия Логан с рег. № *** и в резултат на това пътничката в автобуса Д.М. изпада от седалката, на която е била седнала, и пада на пода зад седалката на шофьора, при което получава остра и силна болка в десния глезен.

Сочи се, че за събитието е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 09.10.2019г., издаден от Сектор Пътна полиция “ при ОД па МВР - С.З..

Образувано е Досъдебно производство № 1228-ЗМ-181/ 2019 г. по описа

на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - С.З. (преписка № 4134/ 2019 г. по описа на Районна прокуратура - С.З.).

Изложено е, че с линейка на Спешна помощ пострадалата е откарана в УМБАЛ *** АД, гр. С.З., където е установена бималеоларна фрактура на десния глезен (счупване на големия и малкия пищял в областта на глезена), с бързо нарастващ оток, силно болезнен при палпация върху латерален и медиален малеол, силно ограничени и болезнени активни и пасивни движения. Пострадалата е хоспитализирана за оперативно лечение (Епикриза по ИЗ № 20566/ 2019 г., издадена от УМБАЛ *** АД, Клиника по Ортопедия и травматология, гр. С.З.).

Посочено е, че на 11.10.2019 г. под пълна анестезия е извършено открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация на тибия и фибула. Фибулата (малкия пищял) е фиксиран с 1/3 семитубуларна плака със 7 отвора и с 2 К-игли. Тибията (големия пищял) е фиксирана с два канюлирани винта. Медиалният малеол е фиксиран с 1 К-игла и 1 винт - малеоларен. Многофрагментното счупване на глезена е било съпроводено със значителни по своята интензивност остри болки, както в момента на произшествието, така и в часовете след това, като за кратко време глезенът силно е отеъкъл и е станал изключително болезнен, без възможност за активно движение. Твърди се, че интензивните болки са продължили и в следващите два дни до операцията за наместване и фиксиране на счупванията на малкия и големия пищял и медиалния малеол. Заявено е, че следоперативният период също е бил съпроводен със силни болки и дискомфорт, за които пострадалата е приемала обезболяващи лекарства.

Сочи се, че на 16.10.2019 г. ищцата е изписана от Клиниката по ортопедия и травматология, с препоръка за ранна физикална терапия и рехабилитация, поради което още същия ден е приета в Отделение по физикална и рехабилитационна медицина на УМБАЛ *** АД, гр. С.З.. Посочва се, че в следващите десет дни Д.М. е провела рехабилитационни процедури, характеризиращи се с интензивни болки в областта на глезена и местата на фиксация (Епикриза по ИЗ № 21179/ 2019 г. издадена от УМБАЛ *** АД, Отделение по физикална и рехабилитационна медицина, гр. С.З.). Движението ѝ е било силно ограничено през първите 15 дни, като не се е придвижвала извън леглото, а ползвала само тоалетен стол. След това е

започнала да се придвижва по малко с чужда помощ и с помощни средства (патерици).

На 25.10.2019 г. Д.М. е изписана от Отделението по физикална и рехабилитационна медицина, с препоръки за по-нататъшно лечение и продължаване на рехабилитацията в извънболнични или домашни условия. Дадени са й указания за подходящ хигиенно-диетичен режим и адекватен двигателен режим, предписана й е медикаментозна терапия.

Посочва се, че следващите седмици, ищцата е изкарала в домашни условия, изпълнявайки предписания й двигателен режим, но без видим напредък във възстановяване на двигателната активност на глезена, придружен с болки при движения на глезенната става. След изписването от болницата се е налагало да ползва помощ от близките си за елементарното си битово обслужване поради слабата си подвижност, налагало се е да ползва и подлога в определени периоди. Придвижването й само с патерици й създавало допълнителни неудобства и притеснения.

Изложено е, че на 26.11.2019 г. Д.М. постъпва отново в болница за продължаване на рехабилитацията (Епикриза по ИЗ 24236/2019 г. на УМБАЛ *** АД - гр. С.З., отделение по физикална и рехабилитационна медицина). Изписана е на 03.12.2019 г. Следващото постъпване в болница на Д.М. е на 09.01.2020 г. (Епикриза по ИЗ 881 /2020 г. на УМБАЛ *** АД - гр. С.З., отделение по физиката и рехабилитационна медицина). Изписана е на 16.01.2020 г. Сочи се, че отново, на 26.02.2020г., ищцата постъпва в болница за продължаване на рехабилитационните процедури (Епикриза по ИЗ 4684 /2020 г. на УМБАЛ *** АД -гр. С.З., отделение по физикална и рехабилитационна медицина), откъдето е изписана на 04.03.2020 г.

Твърди се, че към настоящия момент ищцата продължава да изпитва болки в областта на десния глезен. Придвижва се бавно и несигурно, продължава да ползва бастун, поради което често се нуждае от помощ. Чувства се нестабилна при ходене, движението й е ограничено. Сочи се, че възстановителният период протича бавно и болезнено и ще бъде много продължителен. Предстои й нова хирургична интервенция за изваждане на поставените импланти.

Наведени са твърдения, че и към момента г-жа М. не е възстановена от причинените й травми и продължава да изпитва болки в пострадалия крайник,

страдания и влошено качество на живот. Походката ѝ продължава да е нарушена, а допълнително изпитва болки и дискомфорт в целия десен крак, както и в тазобедрените стави двустранно.

Заявено е, че видно от Констативния протокол за ПТП, по повод управлението на автобус с рег. № *** е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при З. „О. - З.“ АД, валидна към датата на събитието.

На 30.10.2019 г. ищцата е подала Уведомление за щета по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с нанесени имуществени и неимуществени вреди, с което ЗАД „О. - З.“ („О.“) е уведомено за настъпило на 09.10.2019 г. в гр. С.З. застрахователно събитие. Представен е Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 09.10.2019 г., издаден от сектор ПП при ОД на МВР - С.З., което е документирано в Уведомително писмо от О. за необходими документи при окомплектоване на преписка при ликвидиране на щета от 30.10.2019 г. При ответника е образувана щета № 0411-600-003-2019г. по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Застрахователят допълнително е изискал документи.

Посочва се, че на 03.12.2019 г. ищцата е подала претенция до ЗАД „О. - З.“ вх. № ЦУ 995302 за изплащане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, към която са представени исканите от застрахователя документи, както и данни за банковата сметка на пострадалата.

С писмо изх. № ЦУ 995354/ 05.12.2019 г. застрахователят е изискал допълнителни документи „за изясняване на обстоятелствата и причините, довели до настъпването на щетата”: всички документи по образуваното досъдебно производство: автотехническа експертиза, протокол от оглед на местопроизшествието, протокол от разпит на свидетели, съдебномедицинска експертиза, снимков материал и други; постановление за прекратяване на наказателното производство или съдебно решение, влязло в сила, и мотиви към него.

На 16.12.2019 г. ищцата е подала заявление вх. № 995647 до О., с което възразява, че няма основания О. да изисква тези доказателства с оглед

правата, които им предоставя чл. 107 от КЗ, но счита, че няма изобщо законово основание да изисква тези доказателства, тъй като съгласно чл. 496, ал. 3, т. 1 от КЗ представеният констативен протокол за ПТП е достатъчен за преценка на основателността на претенцията в частта за отговорността на техния застрахован. Посочва се, че със същото заявление на застрахователя е представена и Епикриза по ИЗ 24236 /2019 г. на УМБАЛ *** АД - гр. С.З., отделение по физикална и рехабилитационна медицина за допълнително проведеното лечение на ищцата и настояване да пристъпят към произнасяне по претенцията на ищцата, заявена с претенция вх. № ЦУ 995302 / 03.12.2019 г.

Заявено е, че с писмо изх. № 99-1971/ 04.03.2020 г. от ЗАД „О. - З.“ незаконосъобразно отговарят, че отказват изплащане на застрахователно обезщетение „до представяне на изискуемите документи“.

Сочи се, че на 25.02.2021 г. с цел полагане на усилия за доброволно уреждане на случая, от името ищцата е подадено заявление вх. № ЦУ 99-10360, с което на О. са представени изисканите от тях документи, подробно описани в заявлението.

Заявява се, че с писмо изх. № ЦУ 99-10398 от 01.03.2021 г. застрахователят, в нарушение на разпоредбите на Кодекса за застраховането, отговаря, че преписката отново „не е окончателно окомплектована“ и че за изясняване на обстоятелствата и причините, довели до настъпването на щетата, било необходимо да се представи постановление за прекратяване на наказателното производство или съдебно решение, влязло в сила, и мотиви към него.

Изложено е, че със заявление вх. № 99-10611 от 10.03.2021 г. от името на ищцата е подадено възражение срещу поредното незаконосъобразно изискване на документи от страна на О., като с писмо от 17.03.2021 г. застрахователят отново преповтаря отказа и исканията си, в нарушение на закона.

Заявено е, че претенцията на ищцата за обезщетение на търпените от нея неимуществени вреди от получените вследствие на ПТП телесни увреждания е в размер на 40 000 (четиридесет хиляди) лева.

Твърди се, че ответникът дължи и законна лихва върху сумата от 40 000 лева, считано от датата на увреждането - 09.10.2019 г. до окончателното

изплащане на сумата.

Изложено е, че до момента ищцата е направила следните разходи, във връзка с лечението си, чието възстановяване претендира, заедно със законната лихва, считано от датата на извършване на съответния разход до датата на изплащане:

За импланти - 1250 лв., който разход е извършен на 09.10.2019 г. и

За лекарства и консумативи — 157.30 лв., които разходи са извършени, както следва:

28,40 лв. на 25.10.2019 г.;

8,53 лв. на 17.10.2019 г.;

5,88 лв. на 28.10.2019 г.;

77,77 лв. на 16.10.2019 г.;

14,91 лв. на 10.10.2019 г.;

4,42 лв. на 18.10.2019 г.;

3,20 лв. на 19.10.2019 г.;

14,19 лв. на 30.10.2019 г.

Моли, да се осъди З. „О. - З.“ АД да заплати на Д. Ф. М., на основание чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането, сумата от 40 000 (четиридесет хиляди) лева обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило на 09.10.2019 г. в гр. С.З., причинено от водача на автобус с регистрационен № ***, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 09.10.2019 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 1407.30 (хиляда четиристотин и седем и 30) лева обезщетение за претърпени имуществени вреди от същото събитие, ведно със законната лихва, считано от датата на извършване на съответния разход до окончателното му изплащане, а именно:

Върху сумата 28,40 лв. - от 25.10.2019 г.;

Върху сумата 8,53 лв. - от 17.10.2019 г.;

Върху сумата 5,88 лв. - от 28.10.2019 г.;

Върху сумата 77,77 лв. - от 16.10.2019 г.;

Върху сумата 14,91 лв. - от 10.10.2019 г.;

Върху сумата 4,42 лв. - от 18.10.2019 г.;

Върху сумата 3,20 лв. - от 19.10.2019 г.;

Върху сумата 14,19 лв. - от 30.10.2019 г.

Претендира за направените по делото разноски.

На основание чл.127, ал. 4 от ГПК, посочва банкова сметка.

В законния срок по делото е постъпил **отговор на исковата молба**, с който ответникът прави възражение за местна подсъдност, като излага съображения и моли да се прекрати производството и да се изпрати за разглеждане пред С. градски съд. В този смисъл посочва съдебна практика.

Счита, че настоящото производство следва да бъде спряно на основание чл. 229 ал. 1. т. 4 и т. 5 ГПК.

Заявява, че видно от представените по делото доказателства и изведеното в исковата молба, има данни за наличие на престъпни обстоятелства като е образувано досъдебно производство № 1228-ЗМ-181/2019 г., по описа на сектор на ПП при ОД на МВР - гр. С.З.. Сочи, че няма данни да има влязло в сила постановление за прекратяване на наказателно производство и съдебно решение с мотиви към него. Във връзка с това, ответникът счита, че настоящото производство следва да бъде спряно до евентуалното прекратяване на наказателното производство или влизане в сила на съдебен акт предвид разпоредбата на чл. 300 ГПК.

В случай, че производството не бъде спряно, ответникът моли да се има предвид, че поради липса на акт, относим към хипотезата на чл. 300 ГПК, настоящият съд не е ограничен в произнасянето по въпроса за вината и противоправността на деянието, доколкото не е налице влязла в сила присъда на наказателен съд. Напротив, сочи, че не е налице никаква присъда, като няма окончателно произнасяне дали водачът на процесния автомобил носи вина за настъпването на процесното събитие, поради което оспорва всички твърдения в този смисъл.

Подчертава, че предоставените от ищцовата страна документи са недостатъчни за удостоверяване на съществени обстоятелства във връзка с настъпването на процесното събитие.

Оспорва, че на пострадалата се полага застрахователно обезщетение, тъй като последната не е предоставила доказателство, че се е возила в

градския транспорт с надлежно закупен билет или месечна, или годишна карта.

Оспорва твърдението, че в резултат на пътно - транспортното произшествие за ищцата са възникнали всички описани в исковата молба телесни увреждания.

Счита, че исковете в пълния им предявен размер са неоснователни, необосновани и не са подкрепени с доказателства, същите са прекомерно завишени по размер. Намира размера на иска за неоснователно завишен и прекомерен, както и в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 ЗЗД по изложените по-горе съображения.

Оспорва твърдението на ищцата, че в следствие на процесното ПТП, търпи неимуществени вреди, които да обуславят претендираните размери на застрахователно обезщетение от 40 000 лева и имуществени вреди, които да обуславят претендираните размери на застрахователно обезщетение от 1407.30 лева.

Твърди, че ищцата не доказва да е търпяла болки и страдания, които да обосновават търсеното обезщетение. Счита размера на исковете, предявени по Кодекса на застраховането за прекомерни, както и в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД предвид наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата, настъпило като резултат от нарушение на вменените ѝ по смисъла на ЗДвП задължения. На основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, счита, че размерът на обезщетението следва да бъде намален, съобразно приноса на пострадалия. Посочва съдебна практика и сочи, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване.

Оспорва изключителната вина на водача Д. Ж. Ж. за причиняване на вредоносния резултат. Във висящото наказателно производство не е постановена присъда, която да установи вината на споменатото лице. Освен това, се сочи, че в процесното ПТП е участвал и водача П.К., като към настоящия момент не е изяснено дали К. има заслуга за реализирането на процесното събитие.

Счита, че процесният пътен инцидент не е настъпил по вина на водача на застрахованото в ЗАД „О. - 3." АД МПС.

Твърди, че в конкретния случай в голяма степен за получените увреждания вина има и пострадалата. Поддържа, че М. е пътувала изправена, без да се хване за указаните за това места в процесния автобус, поради което тялото и свободно се е придвижило напред, в следствие на което са настъпили твърдените вреди. Алтернативно, намира, че от данните по делото е видно, че ищцата е пътувала в нарушение на закона - на седалка, която е определена за инвалиди. Посочва, че спецификата на тази седалка е, че има значително повече място между нея и следващия ред седалки. От изложеното поддържа, че не е бил налице вдигнат подлакътник, който да ограничи движението на пострадалата напред и наляво, освен това не е имало близък ред седалки, който да ограничи движението на тялото на ищцата или за които да се хване. Поддържа, че ако ищцата бе спазила правилата за движение и бе седнала на отреденото ѝ място - то не биха настъпили твърдените увреждания. Поддържа, че поради напредналата възраст на М. и най-вече, поради занижените си физически възможности, ищцата не осъзнава на каква опасност се излага. Приносът на пострадалата е основание за намаляване размера на застрахователното обезщетение на основание чл. 51, предл. 2 - ро от ЗЗД. В конкретния случай М. създава реална възможност за настъпване на вредоносния резултат, не е положила необходимата грижа за опазване на собственото си здраве и живот, което от своя страна е довело до посочените в исковата молба увреждания. Съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, както и съгласно трайно установената съдебна практика, при доказан принос (съпричиняване) на пострадалия, обезщетението се намалява, съразмерно с доказания процент на съпричиняване. Отбелязва, че в случай, че се докаже, че за определено събитие, вина имат повече от едно лице, то в този случай отговорността се разпределя между лицата на принципа на съвина.

Оспорва твърдението, че за пострадалата са възникнали всички описани в исковата молба като вид и характер вреди, както и оспорва твърденията за тяхната продължителност. Посочва, че ищцата не представя убедителни доказателства, от които да е видно, че сочените в исковата молба вреди са в причинно-следствена връзка с ПТП от 09.10.2019 г.

Предвид периода на възстановяване на ищцата, социално-икономическото положение на страната и направеното възражение относно съпричиняване на вредоносния резултат, както и размера на минималната и

средната работна заплата към момента на настъпване на уврежданията, ответникът счита, че предявения размер е неоснователно завишен. Счита, че обезщетението за претърпени неимуществени вреди не трябва да води до неоснователното обогатяване на пострадалата, а да отговаря на претърпените от нея вреди. В този смисъл поддържа, че настъпилото процесно събитие не бива да се превръща в повод за материалното замогване на ищцата, а последната да бъде обезщетена в границите на претърпените от нея вреди.

Оспорва претенцията по акцесорния иск за лихва, както и размера на претендираните лихви и началния момент, от който същите се претендират, по аргумент за неоснователност на главния иск.

На отделно основание, счита иска по акцесорния иск за неоснователен, от момента от който се претендират лихви за забава, тъй като ЗАД „О. - З.“ АД не е изпаднало в забава и не дължи лихва върху претенцията както за имуществени, така и върху тази за неимуществени вреди. Моли да се имате предвид, че отговорността на застрахователя е договорна, а не деликтна.

Не оспорва, че е налице застрахователно правоотношение между ответното застрахователно дружество и собственика на автомобила, участвал в процесното пътно-транспортно произшествие.

Счита, че не са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ЗАД „О. - З.“ АД поради което, моли да се приемат исквете за неоснователни и необосновани и да се отхвърлят изцяло като такива. Претендира за разносните по делото.

По делото е постъпила **допълнителна искова молба**, в която е заявено от ищцата, че поддържа исковата молба, като прави твърдения, уточнения, възражения и искания във връзка с отговора на исковата молба.

Намира за неоснователно възражението на ответника за неподсъдност на исквете на Окръжен съд - С.З. и посочва, че по тази причина е оставено без уважение с влязло в сила Определение № 131 от 03.08.2021 г., постановено по настоящото дело.

Счита, че липсват основания за спиране на производството и посочва, че наказателното производство е прекратено с влязло в сила Постановление на Районна прокуратура - С.З. от 07.07.2021 г. по досъдебно производство № 1228-зм- 181/2019 г. по описа на сектор „Пътна полиция “ при ОД на МВР -

С.З./ преписка № 4134/2019 г. по описа на РП - С.З..

Намира за изцяло неотнормено и неоснователно възражението на ответника, че на ищцата не се полагало застрахователно обезщетение, тъй като не била предоставила доказателство, че се е возила в градския транспорт с надлежно закупен билет или карта.

Посочва, че несъмнено с приложения към исковата молба Констативен протокол за ПТП с пострадали хора от 09.10.2019 г., където е посочено, че ищцата е участник № 3 в произшествието като пътник, а също е описана и като пострадало лице с фрактура на десен глезен. Твърди се, че това обстоятелство се подкрепя и от останалите писмени доказателства, приложени към исковата молба, и ще бъде допълнително потвърдено от останалите ангажирани по делото доказателства.

Сочи се, че наличието на закупен билет или карта за градския транспорт е изцяло ирелевантно за правото на обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите (за разлика от задължителната застраховка „Злополука“ на пътниците в обществен транспорт, по каквато обаче няма предявени претенции по настоящото дело). Независимо от това заявява, че ищцата е пътувала в автобуса с абонаментна карта 002289, валидна към датата на произшествието. Твърди се, че същата е представена на ответника с претенцията до него вх. № ЦУ 995302 от 03.12.2019 г.

Намира за неоснователни и възраженията на ответника срещу това, че в резултат на процесното ПТП за ищцата са възникнали всички описани в исковата молба телесни увреждания.

Посочва, че това обстоятелство се доказва от приложените към исковата молба медицински документи, в т. ч. и от медицинските документи, свидетелстващи за нейната диагноза и лечение непосредствено след ПТП. Заявява, че то ще бъде допълнително потвърдено и от ангажираните доказателства, в т. ч. и от поисканата съдебно-медицинска експертиза. Счита за неоснователно и възражението на ответника за неоснователност на исковете в предявения им пълен размер, за тяхната необоснованост, неподкрепеност с доказателства и че същите били прекомерно завишени по размер.

Заявява се, че претендираното обезщетение за неимуществени вреди съответства изцяло на вида и степента на получените травми и на тяхното

отражение върху здравословното състояние и качеството на живот на ищцата, на социално-икономическите условия в страната, на лимитите на застрахователна отговорност, както и на всички други критерии, които са от значение за определяне на неговия размер и е съответно на принципа на справедливостта, така както е изяснен в съдебната практика. Счита внушенията за превръщане на застрахователното събитие в повод за материално замогване на ищцата, до които ответникът се домогва в отговора си, за изцяло неоснователни и дори неуместни.

Посочва се, че претенцията за имуществени вреди е доказана изцяло с приложените към исковата молба писмени доказателства, а ангажираната съдебно-медицинска експертиза ще докаже тяхната необходимост с оглед лечението и отстраняване на негативните последици за ищцата в резултат на претърпените увреждания.

Оспорва изцяло твърденията за липса на изключителна отговорност на водача на автобуса. Твърди се, че същият е изцяло и единствено отговорен за произшествието и причинените на ищцата вреди и застрахователят на гражданската му отговорност следва да покрие отговорността му изцяло.

Сочи се, че липсва съпричиняване както от страна на другия водач П.К., така и каквото и да е съпричиняване от страна на ищцата. Оспорва твърденията в т. 3 и т. 4.1 от отговора на исковата молба изцяло.

Отбелязва, че твърдяното съпричиняване от страна на другия водач е и изцяло неотнормено за отговорността на ответника.

Твърди се, че не е налице и твърдяното съпричиняване от страна на ищцата. Оспорва изложеното в т. 4.1 от отговора на исковата молба изцяло.

Твърди се, че ищцата не е пътувала изправена в момента на ПТП. Посочва се, че тя е седяла на външната седалка до пътеката на трети ред зад шофьора на автобуса. Оспорва, че тази седалка е била предназначена за инвалиди. Независимо от това се сочи, че самата ищца е инвалид, считано от 07.02.2017 г., видно от ЕР на ТЕЛК, приложено към исковата молба, а също и възрастен човек. Отделно от това се сочи, че пътниците в автобус на градския транспорт нямат задължението да седят на конкретно определено място в него, нито пък пътуването от тяхна страна на което и да е място, включително и на такова за инвалиди, или пък ползването/неползването от тях на дръжки, подлакътници и др. под. освобождават водача от задължението му да

управлява автобуса по начин, който да не води до свободно движение на телата на пътниците в превозното средство по начин, който да причинява физически увреждания, още по-малко пък с тежестта на процесното. За неоснователни намира всички твърдения на ответника за съпричиняване от ищцата, изложени в т. 4.1 от отговора на исковата молба, а и неотнормими към отговорността му по делото. Сочи, че особено недоумение будят твърденията, свързани с напредналата възраст на ищцата и „занижените ѝ физически възможности“, поради които ищцата не осъзнавала на каква опасност се излага. Посочва се, че пътуването седнал в автобус от градския транспорт не е и не следва при никакви обстоятелства да представлява живота или здравезастршаващо начинание за гражданите, още по-малко да води до изпадане от седалката по начин, че да доведе до тежки травми като процесните.

Оспорва и възраженията срещу исковата претенция за лихва.

Изложено е, че отговорността на застрахователя е функционална спрямо тази на деликвентата и покрива изцяло и задължението му за заплащане на законна лихва от датата на увреждането, аргумент за което е и чл. 429, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КЗ.

Сочи се, че е налице флагрантна собствена забава на ответника, изразяваща се в изцяло неоснователните му откази да заплати извънсъдебно обезщетение на ищцата, въпреки многократно правените опити от нейна страна да получи такова, в т. ч. и чрез представяне на многобройни и неправомерно изисквани от застрахователя документи с единствената цел да отложи плащанията си.

Ответникът е депозирал по делото **отговор на допълнителната искова молба**, в който заявява, че поддържа отговора по аргументите посочени в него.

Относно направените възражения, ответникът сочи, че същите се основават на трайната съдебна практика на ВКС и в подкрепа на становището си, в хода на процеса ще ангажира доказателства, за което са направени съответните доказателствени искания. В тази връзка заявява, че изцяло поддържа отговора на исковата молба и всички направени в него възражения, за което е ангажирал доказателства.

Поддържа възражението, че предявените искове са прекомерно

завишени и не отговарят на критериите за справедливост, за което са ангажирани доказателства и доказателствени искания. Поддържа, че твърденията на ищцата не са подкрепени с достатъчно доказателства, поради което счита, че в действителност претърпяната контузия на главата е излекувана.

Поддържа твърдението относно обстоятелството, че за ищцата не са налице всички твърдени в исковата молба вреди.

Поддържа наведеното възражение за съпричиняване във висока степен, за което са направени доказателствени искания и са ангажирани доказателства. Счита за неоснователни възраженията касателно липса на доказателства за съпричиняване. Посочва, че доказателства за това обстоятелство тепърва ще се събират, за което ще бъдат ангажирани доказателства и са направени съответни доказателствени искания.

Поддържа, че не е налице изключителна отговорност за настъпване на вредоносния резултат по отношение на водача на процесния автобус - видно от представените доказателства по делото досъдебното производство е прекратено без да е налице влязла в сила присъда.

Поддържа направеното възражение относно претендираните от ищцовата страна лихви.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Видно от образуваното Досъдебно производство № 1228-ЗМ-181/ 2019 г. по описа на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - С.З. (преписка № 4134/ 2019 г. по описа на Районна прокуратура - С.З.) се установява, че с Постановление № 4134 от 07.07.2021г. е прекратено наказателното производство на основание чл.199, чл.243, ал.1, т.1, вр. с чл.24, ал.1, т.9 от НПК.

Между страните не се спори, че относно автобус с регистрационен № *** е налице сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при З. „О. - З.“ АД, валидна към дата 09.10.2019 г..

От заключението на съдебно автотехническа експертиза се установява, че ПТП е настъпило в светлата част на деня, около 8.00 ч. на 09.10.2019 г. на кръстовището на бул. *** и ул. ***. При изнасянето на л.а. "Дачия" от бул. *** към ул. ***, за да има видимост към

идващите МПС от посока север, при спиране за да пропусне движещите се по пътя с предимство по ул. ***, автобуса го блъска отзад. Пътното платно на участъка на настъпване на ПТП е било покрито с едрозърнест слабо износен асфалт. ПТП е настъпило на кръстовището на бул. ***, ул. ***. По направлението на движение на лек автомобил "Дачия" Logan и автобус "СОР" НБ 18 с рег. № *** има знак Б2 "Спри" Пропусни движещите се по пътя с предимство!" и пътна маркировка - "Стоп-линия"- М6. При движението си по бул. *** към ул. ***, първи се е движил лек автомобил "Дачия" Logan с рег. № *** , управляван от П.К., а зад него в същото направление се е движил автобус "СОР" НБ 18 с рег. № *** управляван от Д.Ж.. Скоростта на движение на автобус "СОР" НБ 18 с рег. № *** , управляван от Д.Ж. преди настъпване на ПТП е равна на 14.58 км/ч. Скоростта на движение на л.а. "Дачия" Logan с рег. № *** , управляван от П.К. непосредствено преди сблъсъка Удара е равна на 0.00 км/ч. Мястото на сблъсъка намира на 2,25 м. източно и на 2.75 м. северно от ориентира /О/. Водача на автобуса, след потегляне от спряно състояние и преминаване през стоп линията, е отклонил вниманието си за възприемане на автомобили идващи от север по лентата в която е предстояло да се включи. Това действие е следвало да извърши, когато с предната си част достигне на определено разстояние зад спрелия л.а., за да се огледа на ляво/север. До този момент, технически правилно е било да наблюдава пътната обстановка пред себе си. Техническата причина за настъпване на ПТП е закъсняла реакция на водача на автобуса, поради отклоняване вниманието му от пътната обстановка пред управляваното от него МПС. Пътника Д.М. при ПТП настъпило на 09.10.2019 г. на кръстовището на бул. *** и ул. ***, е пътувала седнала в предната част на автобуса на седалка за двама души, на третия ред от външната страна на седалката до пътеката зад водача на автобуса. Няма информация пострадалият пътник да се е бил хванал /държал/ за десният подлакътник на седалката. При аварийно спиране, челен, челен-екцентричен удар, независимо на каква седалка се е намирал пътника при инцидента, няма какво да ограничи тялото на седналия пътник, да се придвижи инерционно напред и да изпадне на пода на автобуса. Няма данни за други пострадали пътници в следствие на инцидента - ПТП настъпило на 09.10.2019 г. На седалката предназначена за инвалиди, където е била седнала пострадалата пътничка от външната страна на седалката, няма обезопасителни колани, но има обезопасителен подлакътник, който да предпази тялото на седналия пътник при десен страничен сблъсък/удар и няма да му позволи да изпадне в дясно на пода на автобуса.

От заключението на назначената по делото съдебно медицинска експертиза се установява, че на 09.10.19г около 8,00 ч. ищцата Д.М. е пътувала в автобус на градския транспорт. По това време той е бил в зоната на пътен възел - пресечката между бул.,* **“ и ***. Тя е седяла на третата седалка зад шофьора, като седалката е била до междинната пътека. В един момент при наложило се внезапно спиране на автобуса, под действието на инерционните сили тялото и седалището ѝ се приплъзнали по седалката напред, завъртяло се е леко в посока на дясно и тя е паднала на пода. През времето на отделянето на седалището ѝ от седалката цялата тежест на пострадалата се е съсредоточила върху опорния крак - особено върху десния глезен. Най вероятно при това завъртане той също е получил въздействие от усукващи сили, което е предизвикало получаването на травматичното увреждане - счупване в глезенната област. При така описания механизъм са се

получили две счупвания - на големия пищял/медиалния малеол/ и на малкия пищял/в дисталната му четвърт/. Всяко от тези счупвания по отделно допринася за временно разстройство на здравето, водещо до невъзможно нормално използване на десния долен крайник за период по - дълъг от 30 дни и така всяка от тези две фрактури покрива медико биологичния признак на средна телесна увреда. Счупването на големия и малкия пищял в областта на глезенната става е силно болезнена травма в острия период, а също така и първите 5-7 дни след оперативното лечение. След преглед в ЦСМГ на УМБАЛ и извършване на диагностични процедури е установено: Рентгенови данни за бималеоларна фрактура. Осъществени са параклинични изследвания - ПКК, биохимия, хемостатус, рентгенографии. Консултации с кардиолог и анестезиолог. Включена е терапия: аналгетик, антикоагулант, антибиотик. Подготвена е за оперативно лечение. На 11.10.2019г /Оп.протокол №564/ под обща анестезия е извършено оперативно лечение - открито наместване на фрактурите с вътрешна фиксация, тибия и фибула. Следоперативния период се е характеризирал със стабилизиране на общото и локално състояние, с подобрение, с липса на фебрилитет и с добре зарастваща оперативна рана. На 16.10.2019г е дехоспитализирана с препоръки за превръзки през 3 дни, сваляне на конците на 14 - ия следоперативен ден, ходене с две помощни средства без натоварване на оперирания крак. Предписана е терапия за дома. Препоръчани са 2 контролни прегледа за първия месец. Препоръчана е ранна физикална терапия и рехабилитация. В последващия период ищцата е провела четирикратно курсове на физиолечение и рехабилитация в ОФРМ на УМБАЛ. Последният курс е приключил на 04.03.2020г. От това може да се заключи, че тогава е приключило и лечението ѝ и е можела да ходи без помощни средства. След тази дата няма медицинска документация, която да свидетелства за провеждане на други процедури. Акта на счупване на големия и малкия пищял в областта на глезенната става е силно болезнена травма. При нея бързо започва да нараства локалния травматичен оток, кракът става функционално немошен и дори неизползваем. В спешният кабинет след диагностично уточняване се поставя гипсова имобилизационна шина до деня на операцията. В условията на тази шина фрактурата е в покой, фрагментите са неподвижни един спрямо друг и за това болката отслабва чувствително. След оперативната интервенция отново има силно болезнен период, който продължава 2-3 дни и постепенно отслабва. Следващото покачване на нивото

на болката е при започване на натоварването на оперирания крак. От всичко това може да се заключи, че болковият синдром се изяснява с различен интензитет, но го има до края на 4 месец. Неудобствата/дискомфорта продължават до изглаждане на походката, което обхваща и 5-я и 6-я месец. Оздравителния период при счупванията в областта на глезенната става, лекувани оперативно е около 4-5 месеца при млади хора, а на възрастна ищцата - около 5-6 месеца. В конкретния случай при Д.М. оздравителния процес е протекъл без тежки усложнения и за около 6 месеца. Счупванията на големия и малкия пищял в областта на глезенната става, които са лекувани оперативно са с много добра прогноза. При оперативното лечение по открит начин се достига до самата фрактура и фрагментите се репонира мануално, което става под директен визуален контрол. По този начин възстановяването на формата на костта в съответния участък става, каквато е анатомичната форма. Това обезпечава пълното възстановяване. Получената при процесното ГГПП травма на Д.М. - счупване на двата малеола на дясната подколеница след завършване на оздравителния процес не оказва влияние върху общото здравословно и физическо състояние на ищцата. Възможно е при физически натоварвания, при продължително ходене, при многократно качване и слизване по стълби или вдигане на тежки предмети да се появи оточност на оперирания глезен. Това обикновено е възможно през първите 3-4 години след травмата. Възможно е също така при големи застудявания да се появява болка в същия глезен. По време на лечебно възстановителния период след оперативното лечение Д.М. е провела четирикратно курсове на физиолечение, ЛФК и рехабилитация. За 6 месечния период може да се счита, че тя е възстановена и не е необходимо последващо рехабилитационно лечение. На 31.01.2022 г. вещото лице е извършил клиничен преглед и разговор с ищцата Д.М.. Тя е потвърдила, че е ползвала две помощни средства и съвсем леко е натоварвала оперирания крак до м.март 2020г. След това е ходила около 1-2 месеца с бастун, след което е проходила гладко без чужда помощ. Плакала се, че при много студено време получава болки, а също и след продължително ходене или носене на относително тежък предмет. При прегледа е установено, че дорзалната флексия в дясната глезенна става е около 10 гр при норма 10 - 15гр, а плантарната флексия е 30 гр при норма 30 гр. Походката ѝ е изгладена и балансирана. В областта на глезенната става се вижда надлъжен оперативен белег от външната страна и по-къс леко

дъговиден от вътрешната страна. По предното лице близко над глезенната става има също малък белег с дължина около 1 см. При прегледа не се установи палпаторна болезненост в областта на глезена. Оздравителния процес довел до възстановяване от получените травми на ишцата при процесното ПТП е продължил около 6 месеца. Болките, които тя е търпяла са били с различен интензитет в различните периоди от лечебния процес и са съществували до края на 4 - я следоперативен месец.

Проведеното лечение на ишцата е по всички правила на добрата медицинска практика. Оперативното лечение на травматичните увреди цели най - точно възстановяване на фрактурираната кост до анатомичния и вид, от там и качествено и бързо консолидиране и срастване на фрактурата.

В медицинската документация няма данни за съпътстващи заболявания, които да са имали отношение към здравината на костите ѝ. При осъществения преглед на ишцата на 31.01.2022г и разговора с нея се разбрало, че преди процесното ПТП тя не е провеждала изследване на костната плътност. Също така тя не съобщава за други заболявания свързани с обмяната на веществата. Към съдебната документация ишцата Д. Ф. М. е представила фактури и фискални бонове, за извършени разходи по време на лечението на получените травми: Общата сума по тези разплащателни документи е 1417,30лв. Всички те са за разходи за медикаменти, дезинфектанти, превързочни материали и т.н., свързани с лечението на травмата, получена при процесното ПТП. От медицинската документация е видно, че ишцата е провела рехабилитация в следните периоди: -от 16.10.2019г до 25.10.2019г в ОФРМ на УМБАЛ-С.З. - от 26.11.2019г до 03.12.2019г в ОФРМ на УМБАЛ-С.З.-от 09.01.2020г до 16.01.2020г в ОФРМ на УМБАЛ-С.З. -от 26.02.2020г до 04.03.2020г в ОФРМ на УМБАЛ-С.З. Всички тези периоди на рехабилитация са доказани чрез регулярно издадени и представени епикризи от ОФРМ.

По делото са представени и приети като доказателство: фиск.бон за фраксипарин - 3бр. от 25.10.2019г за 14,20лв.; Фиск.бон за фраксипарин - 3бр. от 25.10.2019г за 14,20лв. Фиск.бон за бинт/плетен - 2бр. от 7.10.2019г за 4,38лв.;Фиск.бон за марлени бинтове, компрес, банка - физиологичен серум от 20.10.2019г за 5,88лв.; Фиск.бон за мед.ръкавици, спирт, дезинфектанти, медикаменти от 16.10.19г за 49,37лв. Фиск.бон за фраксипарин от 16.10.2019г за 28,40лв.; Фиск.бон за преднизолон, алергозан от 10.10.2019г за 14,91лв. фиск.бон за Аналгин - ампули от 15.10.2019г за 4,42лв.. Фиск.бон за марлени бинтове от 19.10.2019г за 3,20лв.; Фиск.бон за йодосепт - унгвент от 17.10.2019г за 4,15лв.; Фиск.бон за стерилен марлен компрес от 30.10.2019г за 3,00лв.; Фиск.бон за дермафикс, пластири,

дигоксин от 30.10.2019г за 11,19лв., представляващи разходи за медикаменти, дезинфектанти, превързочни материали във връзка с предявления от ищцата иск за имуществени вреди.

От събраните по делото гласни доказателства: относно механизма на ПТП е разпитан водача на автобуса Д. Ж. Ж. който сочи, че изпълнявал наряд - линия № 64 от кв. Железник за с. Б.К. и инцидента станал на магазин „Била“ на ул. „***“ в посока изток на стопа. Пред него имало лек автомобил „Дачия“. Спрял зад него, „Дачия“- та тръгнала, а свидетеля след като се огледал пак на ляво към улицата - бул. „***“, „Дачия“-та пред него спряла, след което набил спирачки, но ударил с дясната страна на автобуса лявата страна на „Дачия“-та съвсем леко. Зад него се чул някакъв шум, чул пътниците да казват: „Падна човек, падна човек.“ Дръпнал автобуса на десетина метра в дясно, за да не пречи на движението. Видял, че жената е паднала. Обадил се на 112, Бърза помощ, дошла линейката и я качили в нея. Изчакал там, докато дойдат органите на МВР. Като настъпил спирачките, ищцата политнала и е стъпила на криво. Твърди, че седалките имат подлакътници. Има места предназначени за инвалиди. Ищцата седяла на седалката, която е с лице към шофьора от външната страна. Това е третата по ред седалка. Подлакътниците по принцип се свалят и се вдигат на горе, като са закопчават, за да не падат. Тези подлакътници не предпазват от политане напред. Предпазва ако има колан. Колан има на следващите седалки, които са в ниското.

Относно преживените от ищцата болки и страдания вследствие ПТП са разпитани свидетеля В. Н. Н., дъщеря на ищцата която сочи, че живее в едно домакинство с майка си. На въпросната дата лежала в болницата. Обадили ѝ се, че е майка ѝ претърпяла злополука. Първият ден била много зле, назначили ѝ операция за следващия ден. Доктор С. я оперирал. В болницата била седмица. След това я изписали на домашно лечение. След това била на рехабилитация. На легло била до към Нова година. Придвижвала се с чужда помощ се, трябвало някой да бъде с нея. Соци, че я къпела, ходила в една кофа до тоалетната. Кракът ѝ след операцията бил много надут. След около шест месеца започнала да ходи с бастун, а самостоятелно минала една година. Сага, когато се качва по стълбите се качва само с единия крак, не може да ползва оперирания като опорен крак. Била пак на рехабилитация и след една година ходела без бастун, но накуцвала. Соци, че още накуцва с него крак. Има моменти, когато се чувства несигурна – като е студено, когато го

претовари, не може да ходи на дълги разстояния, не може да кляка. Не може да ползва този крак за никаква опора. Постоянно се оплаква, че я боли този крак. Споделяла, че откакто станал този инцидент цялата и костна система се е разбила. Имала онкологично заболяване, но то е преди пет години.

Съдът кредитира показанията на разпитания по делото свидетел установяващ претърпените от ищцата болки и страдания. Свидетелят и ищцата са най – близки роднини, била е в непрекъснати контакти с нея, така че показанията ѝ могат да установят физическото и психическо състояние на ищцата след катастрофата, претърпените от нея болки и страдания, причинени от процесното ПТП, които показания се подкрепят и от заключението на СМЕ.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380](#) от КЗ.

В случая между страните не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП – 09.10.2019 г., по силата на което ответникът по делото е поел задължение да обезщети увредените при използването на застрахования автомобил трети лица.

При така приетата фактическа обстановка, установена от събрания по делото доказателствен материал, съдът намира, че са налице условията за ангажиране отговорността на ответното дружество по предявения срещу него иск с правно основание [чл. 432, ал.1 КЗ](#), с която норма е регламентирано Увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" за заплащане на дължимото му се обезщетение.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

При прекратяване на наказателното производство, доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание [чл. 300 от ГПК](#), относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

От назначената по делото съдебно автотехническа експертиза се установява механизма на процесното ПТП, от където може да се направи извод, че вина за настъпване му има водачът на автобуса, който след потегляне от спряно състояние и преминаване през стоп линията, е отклонил вниманието си за възприемане на автомобили идващи от север по лентата в която е предстояло да се включи. Това действие е следвало да извърши, когато с предната си част достигне на определено разстояние зад спрелия л.а., за да се огледа на ляво/север. До този момент, технически правилно е било да наблюдава пътната обстановка пред себе си. Техническата причина за настъпване на ПТП е закъсняла реакция на водача на автобуса, поради отклоняване вниманието му от пътната обстановка пред управляваното от него МПС.

Налице е и последният признак за уважаване на предявените искове – причинно следствена връзка между процесното ПТП и получените от ищцата вреди, тъй като видно от заключението на СМЕ е установено, че уврежданията на ищцата са получени при възникнало ПТП на 09.10.2019 г., като механизма на получаване е в резултат на падане на ищцата на пода на автобуса при неговото внезапно спиране.

Поради това съдът приема, че деянието на водача на автобуса осъществява всички признаци /обективни и субективен/ на деликтния състав по [чл. 45 от ЗЗД](#). Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) следва да бъде ангажирана, като предявените искове за неимуществени и имуществени вреди се явяват доказани по основание.

Обезщетението за неимуществени вреди, съгл. чл. 52 от ЗЗД, се определя от съда, като съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди от настъпилото ПТП, като се съобрази, че болките и страданията и другите нематериални последици в житейски аспект обикновено не се ограничават само до изживените в момента на самото ПТП такива, а продължават и след това.

От изслушаната по делото съдебно – медицинската експертиза се установява, че ищцата е получила две счупвания - на големия пищял /медиалния малеол/ и на малкия пищял /в дисталната му четвърт/. Всяко от тези две фрактури покрива медико биологичния признак на средна телесна

увреда.

В процесния случай, за да определи размера на дължимото обезщетение, настоящият съдебен състав съобрази, че получените травми при ищцата е причинило трайно затрудняване на движението на снагата, като възстановяването е било за един сравнително дълъг период от около половин година. Това се установява както от СМЕ, така и от свидетелските показания, съгласно които периодът на възстановяване приблизително съвпада. Към настоящия момент съгласно показанията на свидетелката, ищцата все още изпитва болки и страда от ограничения от физиологично естество в личния си живот. Не е без значение извода на вещото лице по СМЕ, който сочи, че ищцата ще изпитва болки и дискомфорт при определени климатични условия, при натоварване в долната част на тялото.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да бъдат отчетени преживените от ищца оперативни интервенции, факта, че за един продължителен период от време е била обслужвана от близките си, използва помощни средства за предвижването си, провеждала е няколко рехабилитационни процедури.

Съдът, като отчете вида и характера на вредите, интензитета на претърпените болки и страдания и тяхната продължителност, както и възрастта на пострадалата, намира, че дължимото обезщетение за неимуществени вреди е в размер на 40 000 лв. с оглед обезщетяване на всяка една от двете получени средни телесни повреди от ищцата.

По иска за имуществени вреди, съдът намира същия за основателен доказан, тъй като представените медицински документи са именно във връзка с лечението на ищцата вследствие претърпните от нея вреди от процесното ПТП. Вещото лице по назначената СМЕ заключава, че общата сума по представените от ищцата разплащателни документи е 1407,30 лв. Всички те са за разходи за медикаменти, дезинфектанти, превързочни материали и т.н., свързани с лечението на травмата, получена при процесното ПТП. Ето защо следва да се осъди ответника да заплати на ищцата сумата от 1407,30 лв., представляваща обезщетение на имуществени вреди.

Съдът намира, че следва да вземе становище по направеното възражение от проц. представител на ответника, че ищцата е допринесла за вредоносния резултат, тъй като е пътувала изправена, без да се хване за указаните за това места в процесния автобус, поради което тялото и свободно се е придвижило напред, в следствие на което са настъпили твърдените вреди; алтернативно, ищцата е пътувала в нарушение на закона - на седалка,

която е определена за инвалиди; поради напредналата възраст и поради занижените си физически възможности, ищцата не осъзнава на каква опасност се излага. За да бъде намалено обезщетението за вреди съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, увреденият трябва да е допринесъл за тяхното настъпване, като от значение е наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, без да е необходимо пострадалият да има вина. Необходимо е приносът на увреденото лице да е конкретен, т. е. да се изразява в извършването на определени действия или въздържането от такива действия от страна на увреденото лице. Принос по смисъла на посочения законов текст е налице винаги, когато пострадалият с поведението си е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Следователно съпричиняване на вредоносния резултат ще е налице, ако поведението на увредения е станало причина или е повлияло по някакъв начин върху действията на причинителя на вредата.

В конкретния случай такъв принос ответникът не доказва по никакъв начин. Вещото лице по съдебно автотехническата експертиза сочи, че ищцата при настъпило ПТП е пътувала седнала в предната част на автобуса на седалка за двама души, на третия ред от външната страна на седалката до пътеката зад водача на автобуса. При аварийно спиране, челен, челен-екцентричен удар, независимо на каква седалка се е намирал пътника при инцидента, няма какво да ограничи тялото на седналия пътник, да се придвижи инерционно напред и да изпадне на пода на автобуса. На седалката предназначена за инвалиди, където е била седнала пострадалата пътничка от външната страна на седалката, няма обезопасителни колани, но има обезопасителен подлакътник, който да предпази тялото на седналия пътник при десен страничен сблъсък/удар, какъвто в случая не е. Ищца е пътувала седнала на място за инвалиди, тъй като е инвалид с 90 % ст.на увреждане, видно от Експертно решение на ТЕЛК № 0688/17.03.2017 г. на УМБАЛ *** С.З.. По отношение на последното възражение, че поради напредналата възраст и поради занижените си физически възможности, ищцата не осъзнава на каква опасност се излага, тъй като е твърде общо и звучи несериозно, съдът намира, че не следва да го обсъжда. Следователно съдът приема, че ищцата по никакъв начин не е допринесла за увреждането, предизвиквайки по

този начин и самите вреди.

Обезщетението се дължи ведно с законната лихва за забава, която съдът следва да присъди, тъй като е претендирана, но не от датата на увреждането 09.10.2019 г, а от датата на уведомяване на застрахователя за настъпилото ПТП - 30.10.2019 г..

При сега действащия КЗ отговорността на застрахователя за лихви, дължими от застрахования на увреденото лице е ограничена и това задължение е за периода след датата, на която застрахователя е бил уведомен за настъпване на застрахователното събитие от увреденото лице.

Разпоредбата на [чл. 498 КЗ](#) предвижда задължение на увреденото лице при настъпване на застрахователното събитие да предяви претенцията си първо пред застрахователя и едва, ако същия не е платил в срока по [чл. 496 от КЗ](#), откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение, то може да предяви прекия иск по [чл. 432 от КЗ](#) срещу застрахователя.

Ищцата е уведомила писмено застрахователя на 30.10.2019., поради което от тази дата за него настъпва задължението да заплаща лихва за забава по [чл. 429, ал. 2, т. 2](#), вр. с [ал. 3 от КЗ](#).

По изложените съображения лихвата за забава върху горепосоченото обезщетение за неимуществени вреди се дължи от 30.10.2019г. до окончателното плащане, а за периода от 09.10.2019 г. до 29.10.2019 г., искът следва да бъде отхвърлен.

Предвид горното, дължимата лихва за забава върху обезщетението за имуществени вреди се дължи от 30.10.2019 г. а за периода от 09.10.2019 до 29.10.2019 г. за сумата 1250 лв.; от 25.10.2019 г. до 29.10.2019 г. за сумата 28,40 лв.; от 17.10.2019 г. до 29.10.2019 г. за сумата 8,53 лв.; от 28.10.2019 г. до 29.10.2019 г. за сумата 5,88 лв.; от 16.10.2019 г. до 29.10.2019 г. за сумата 77,77 лв.; от 10.10.2019 г. до 29.10.2019 г. за сумата 14,91 лв.; от 18.10.2019 г. до 29.10.2019 г. за сумата от сумата 4,42 лв.; от 19.10.2019 г. до 29.10.2019 г. за сумата 3,20 лв., искът следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

Ищцата е освободена от държавни такси, като с исковата молба е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на [чл.](#)

38 от ЗАдв. Размерът на възнаграждението се определя от съда по реда на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, който размер на осн. чл. 7, ал. 2, т. 2 и 4, при този изход на делото е 1772,22 лв., като това възнаграждение следва да се присъди в полза на „АД „Б..“. При този изход на делото ответникът следва да заплати на ищцата сумата 646 лв., разноси по делото.

Следва на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК да се осъди ответникът да заплати в полза на държавата, чрез ОС С.З. държавна такса върху уважената част от исковете в размер на 1656,30 лв..

Водим от горните мотиви Старозагорският окръжен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА З. „О. - З.“ АД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.*** да заплати на Д. Ф. М., ЕГН *****, с адрес: с. Д., общ. С.З.**, сумата от 40 000 лв. (четиридесет хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди, в резултат на ПТП настъпило на 09.10.2019 г. в гр. С.З., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 30.10.2019 г. до окончателното ѝ изплащане, като отхвърля иска за лихва върху присъденото обезщетение за периода 09.10.2019 г. до 29.10.2019 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА З. „О. - З.“ АД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.*** да заплати на Д. Ф. М., ЕГН *****, с адрес: с. Д., общ. С.З.** сумата от 1407,30 лв., (хиляда четиристотин и седем лева и 30 ст.), представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в направените от ищцата разходи за лечение, които са в пряка причинно-следствена връзка с получените от нея травматични увреждания в резултат на претърпяното ПТП на 09.10.2019 г., ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от 30.10.2019 г., до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля иска за лихва върху присъденото обезщетение за периода от 09.10.2019 до 29.10.2019 г. за сумата 1250 лв.; от 25.10.2019 г. до 29.10.2019 г. за сумата 28,40 лв.; от 17.10.2019 г. до 29.10.2019 г., за сумата 8,53 лв.; от 28.10.2019 г. до 29.10.2019 г. за сумата 5,88 лв.; от 16.10.2019 г.

до 29.10.2019 г. за сумата 77,77 лв.; от 10.10.2019 г до 29.10.2019 г. за сумата 14,91 лв.; от 18.10.2019 г. до 29.10.2019 г. за сумата от сумата 4,42 лв.; от 19.10.2019 г. до 29.10.2019 г. за сумата 3,20 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА З. „О. - З.” АД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.*** да заплати на АД „Б.“, Булстат ***, сумата 1772,22 лв., възнаграждение по чл. 38 от ЗА.

ОСЪЖДА З. „О. - З.” АД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.*** да заплати на Д. Ф. М., ЕГН *****, с адрес: с. Д., общ. С.З.**, сумата 646 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА З. „О. - З.” АД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.*** да заплати по сметка на СтОС сумата от 1656,30 лв. /хиляда шестстотин петдесет и шест лева и 30 ст./, представляваща държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщението, чрез ОС С.З. пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____